

ÚRAD PRE REGULÁCIU SIEŤOVÝCH ODVETVÍ
Bajkalská 27, P. O. BOX 12, 820 07 Bratislava 27

R O Z H O D N U T I E

Číslo: 001/40533/2020/PR/SD
Číslo spisu: 4481-2019-BA

Bratislava 24. 01. 2020

Predseda Úradu pre reguláciu sieťových odvetví ako orgán príslušný na konanie podľa § 5 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach vo veci odvolania proti rozhodnutiu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, sekcie cenovej regulácie, odboru kontroly č. 0075/2019/K zo dňa 07. 11. 2019

r o z h o d o l

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) tak, že odvolanie účastníka konania MAGNA ENERGIA a.s., Nitrianska 18/7555, 921 01 Piešťany, IČO 35 743 565 **z a m i e t a** a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, sekcie cenovej regulácie, odboru kontroly č. 0075/2019/K zo dňa 07. 11. 2019 **p o t v r d z u j e**.

Odôvodnenie:

Úrad pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „úrad“), sekcia cenovej regulácie, odbor kontroly, vykonal na základe Poverenia č. 205/2019 na vykonanie kontroly z 12. 02. 2019 (ďalej len „poverenie“) kontrolu v spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s., Nitrianska 18/7555, 921 01 Piešťany, IČO 35 743 565, ktorá je zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Trnava, oddiel: Sa, vložka č. 10626/T (ďalej len „spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s.“). Predmetom kontroly bolo dodržiavanie vybraných zákonov, všeobecne

záväzných právnych predpisov a vydaných rozhodnutí a overovanie správnosti a pravdivosti dokladov predkladaných úradu v oblasti regulácie elektroenergetiky a plynárenstva za obdobie rokov 2016 - 2018.

Kontrola bola úradom vykonaná v dňoch od 25. 02. 2019 do 06. 09. 2019, a to v súlade s § 9 ods. 1 písm. b) bod 5. zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2012 Z. z.“). Výsledkom kontroly bol Protokol č. 205/2019 o výsledku vykonanej kontroly (ďalej len „protokol“). Nakoľko boli vykonanou kontrolou zistené viaceré porušenia zákona č. 250/2012. Z. z. spoločnosťou MAGNA ENERGIA a.s., úrad listom č. 37125/2019/BA z 21. 10. 2019 oznámil spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s. začatie správneho konania vo veci uloženia pokuty za porušenia zákona č. 250/2012 Z. z., a to v súlade s § 18 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“).

Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, sekcia cenovej regulácie, odbor kontroly (ďalej len „prvostupňový orgán“) následne, 07. 11. 2019, vydal rozhodnutie č. 0075/2019/K, č. sp. 3795-2019-BA (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým rozhodol tak, že účastníkovi konania, spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s., uložil úhrnnú pokutu podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške 20 000 eur.

Dôvodom uloženia pokuty spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s. bola skutočnosť, že sa dopustila spáchania viacerých správnych deliktov tým, že:

1. porušila povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z., pretože prekročila maximálne ceny za dodávku elektriny v mesačnej sadzbe za jedno odberné miesto pri odberateľoch elektriny v domácnosti, uvedených v prílohe č. 10 protokolu vo fakturácii dodávky elektriny za mesiac január 2017, nakoľko fakturovala týmto odberateľom elektriny v domácnosti mesačnú sadzbu za jedno odberné miesto v sume 1,00 euro/mesiac namiesto 0,65 eura/mesiac, čo bolo v rozpore s rozhodnutím úradu č. 0272/2017/E, ktorým úrad určil na obdobie od 01. 01. 2017 do 31. 12. 2021 pre spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. maximálne ceny za dodávku elektriny domácnostiam a malým podnikom a podmienky ich uplatnenia, čím sa dopustila správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. p) zákona č. 250/2012 Z. z.,

2. porušila povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z., pretože prekročila v období od 01. 11. 2016 do 31. 12. 2018 maximálne ceny za dodávku elektriny pri odberateľoch elektriny v domácnosti v dvojpásmovej sadzbe s vyššou spotrebou elektriny v časoch od 6,00 - do 9,00 hod. a od 19,00 do 22,00 hod., s ktorými mala uzatvorené dodatky k zmluvám o dodávke elektriny s dohodnutou cenou, čo bolo v rozpore s rozhodnutím úradu č. 0001/2016/E v období od 01.11.2016 do 31.12.2016, s rozhodnutím úradu č. 0272/2017/E v období od 01.01.2017 do 31.12.2017 a s rozhodnutím úradu č. 0012/2018/E v období od 01.01.2018 do 31.12.2018, ktorými úrad schválil pre spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. maximálne ceny za dodávku elektriny domácnostiam a malým podnikom a podmienky ich uplatnenia, čím sa dopustila správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. p) zákona č. 250/2012 Z. z.,

3. porušila povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z., pretože užívateľom distribučných sústav, uvedeným v prílohe č. 30 protokolu, v období od 01. 01. 2017 do 31. 03. 2017 fakturovala tarifu za distribúciu elektriny bez strát, vrátane prenosu elektriny 0,027580 eura/kWh namiesto 0,026048 eura/kWh podľa časti A. bodu III. písm. a) rozhodnutia úradu č. 0325/2017/E, ktorým úrad určil pre spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. pre prevádzky uvedené v tomto rozhodnutí tarify za prístup do miestnej distribučnej sústavy a distribúciu elektriny a podmienky ich uplatnenia na obdobie

od 01. 01. 2017 do 31. 12. 2021, čím sa dopustila správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. p) zákona č. 250/2012 Z. z.,

4. porušila povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z., pretože neuhradila odberateľovi elektriny v domácnosti preplatok z vyúčtovacej faktúry č. 1051603905 z 29. 02. 2016 v lehote splatnosti vyúčtovacej faktúry, a to 29. 03. 2016, ale až 07. 04. 2016, tým nedodržala ustanovenie druhej časti článku IV. bodu 9 prvej vety Obchodných podmienok dodávky elektriny pri poskytovaní univerzálnej služby pre odberateľov elektriny v domácnosti schválených rozhodnutím úradu č. 0012/2015/E-OP (ďalej len „obchodné podmienky“), čím sa dopustila správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. p) zákona č. 250/2012 Z. z.,

5. porušila povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z., pretože vo faktúrach za dodávku elektriny odberateľom elektriny v domácnosti v rokoch 2016 až 2018 neuviedla informácie podľa § 34 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 251/2012 Z. z.“), a to informácie podľa § 34 ods. 2 písm. d) a h) zákona č. 251/2012 Z. z., tým nedodržala ustanovenie druhej časti článku IV. bodu 5 tretej vety obchodných podmienok, čím sa dopustila správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. p) zákona č. 250/2012 Z. z.,

6. porušila povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z., pretože nezaslala trom vybraným odberateľom elektriny v domácnosti alebo splnomocneným zástupcom odberateľov elektriny akceptačný list do piatich pracovných dní odo dňa doručenia výpovedí zmlúv a jedného vybraného odberateľa elektriny v domácnosti alebo splnomocnených zástupcov odberateľa elektriny rovnako do piatich pracovných dní odo dňa doručenia výpovedí zmlúv neinformovala o dôvodoch neakceptovania výpovedí zmlúv, tým nedodržala ustanovenie piatej časti článku XII. bodu 4. obchodných podmienok, čím sa dopustila správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. p) zákona č. 250/2012 Z. z.,

7. porušila povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. o) zákona č. 250/2012 Z. z., pretože vo vyúčtovaniach združenej dodávky elektriny odberateľom elektriny neuvádzala informáciu, kde je uverejnené vyhodnotenie štandardov kvality podľa § 8 ods. 3 poslednej vety vyhlášky č. 24/2013 Z. z., ktorou sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie vnútorného trhu s elektrinou a pravidlá pre fungovanie vnútorného trhu s plynom (ďalej len „pravidlá trhu“) v roku 2016 a podľa § 8 ods. 3 poslednej vety pravidiel trhu, v znení vyhlášky č. 371/2016 Z. z. v rokoch 2017 a 2018, čím sa dopustila správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. af) zákona č. 250/2012 Z. z.,

8. porušila povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. o) zákona č. 250/2012 Z. z., pretože vo vyúčtovaniach distribúcie elektriny odberateľom elektriny neuvádzala informáciu, kde je uverejnené vyhodnotenie štandardov kvality podľa § 7 ods. 18 poslednej vety pravidiel trhu, v znení vyhlášky č. 423/2013 Z. z. v roku 2016 a podľa § 7 ods. 19 poslednej vety pravidiel trhu, v znení vyhlášky č. 371/2016 Z. z. v rokoch 2017 a 2018, čím sa dopustila správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. af) zákona č. 250/2012 Z. z.,

9. porušila povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. o) zákona č. 250/2012 Z. z., pretože vystavila vyúčtovania združenej dodávky plynu odberateľom plynu v rokoch 2016, 2017 a 2018, ktoré neobsahovali informáciu, kde je uverejnené vyhodnotenie štandardov kvality podľa § 56 ods. 7 poslednej vety pravidiel trhu, v znení vyhlášky č. 423/2013 Z. z., čím sa dopustila správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. af) zákona č. 250/2012 Z. z.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podala spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. v súlade s § 53 správneho poriadku v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 19. 11. 2019.

V podanom odvolaní spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. **k prvému a tretiemu bodu vyššie uvedených správnych deliktov uviedla**, že podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. je spoločnosť, ako regulovaný subjekt, povinná vykonávať regulovanú činnosť v súlade s právoplatným rozhodnutím úradu a dodržiavať cenovú reguláciu podľa všeobecne záväzného právneho predpisu vydaného úradom. K uvedenému spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. konštatovala, že v zmysle predmetného zákonného ustanovenia postupovala vždy, teda takisto aj začiatkom roka 2017.

Spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. vo svojom odvolaní ďalej uviedla, že za mesiac január 2017 vystavovala faktúry svojim odberateľom elektriny v domácnosti v zmysle v tom čase platnej a účinnej vyhlášky č. 260/2016 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike a niektoré podmienky vykonávania regulovaných činností v elektroenergetike (ďalej len „vyhláška č. 260/2016 Z. z.“), ako aj platných a účinných cenových rozhodnutí úradu. Vyúčtovacie faktúry za mesiac január 2017 boli odberateľom vystavené na základe cenového rozhodnutia č. 0015/2017/E z 28. 11. 2016, ktoré úrad vydal v zmysle ustanovení vyhlášky č. 260/2016 Z. z. Ďalej spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. uviedla, že nakoľko v tom čase išlo o jediný dokument a právny predpis, v zmysle ktorého bola spoločnosť oprávnená vystavovať faktúry svojim odberateľom, povinnosť stanovená zákonom bola zo strany spoločnosti dodržaná, pričom cenová regulácia bola vykonaná podľa všeobecne záväzného právneho predpisu, vydaného úradom, platného a účinného v čase vystavovania predmetných faktúr, ako aj v zmysle cenového rozhodnutia úradu č. 0015/2017/E.

Spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. ďalej vo svojom odvolaní takisto uviedla, že nová vyhláška č. 18/2017 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike a niektoré podmienky vykonávania regulovaných činností v elektroenergetike (ďalej len „vyhláška č. 18/2017 Z. z.“) nadobudla účinnosť až dňa 10. 02. 2017, pričom zrušila vyhlášku č. 260/2016 Z. z. Na uvedenú skutočnosť spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. zareagovala tým, že do doby vydania nového cenového rozhodnutia pozastavila fakturáciu svojim odberateľom. V mesiaci február 2017 boli faktúry vystavené už na základe nového cenového rozhodnutia úradu, vydaného 06. 03. 2017 v súlade s vyhláškou č. 18/2017 Z. z.

Z uvedených skutočností vyplýva, že spoločnosť rešpektuje platné právne predpisy, účinné v danom čase a do budúcnosti. Naopak spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. vo svojom odvolaní ďalej namietala, že úrad svojvoľne rozhodol o spätnej účinnosti vykonávacieho predpisu a zároveň aj spätnej účinnosti cenového rozhodnutia, čo spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. označila za neprijateľné, rovnako ako aj zrušenie cenového rozhodnutia so spätnou platnosťou a účinnosťou z dôvodu dosiahnutia účelu regulácie, ktorým je zabezpečenie dostupnosti tovarov a regulovaných činností za primerané ceny a v určenej kvalite transparentným a nediskriminačným spôsobom.

Celé uvedené odôvodnenie prvostupňového orgánu v tejto časti označila spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. za neštandardné, nakoľko preukazovať kvalitu dodávky elektriny v súvislosti s retroaktívnou aplikáciou právnej normy je podľa názoru spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s. scestné, relatívne a nedôveryhodné, rovnako tak pojem „*primerané ceny*“, kedy úrad nereflektuje ceny trhov.

Ďalej spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. vo svojom odvolaní takisto konštatovala, že postup úradu pri aplikácii vyhlášky č. 18/2017 Z. z. a cenového rozhodnutia spätne od 01. 01. 2017 obhájil tvrdením, že tento postup sa javil ako potrebný na dosiahnutie účelu regulácie a že úrad nemal priestor na administratívnu úvahu, ale musel urýchlene konať, čo malo za následok zrušenie pôvodného cenového rozhodnutia a vyhlášky, so spätnou platnosťou a účinnosťou, pričom zdôraznenú „potrebnosť“, teda vysokú mieru naliehavosti,

nepodložil žiadnymi relevantnými dôkazmi, okrem skutočnosti, že bolo potrebné vyhovieť ráznym medializovaným politickým vyjadreniam.

Spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. ďalej uviedla, že trvá na svojom vyjadrení a stanovisku, že konanie úradu v tejto veci naplnilo všetky znaky porušenia zákazu retroaktivity, ktoré je v Slovenskej republike zakázané. Úrad vydal cenové rozhodnutia pre dotknuté regulované subjekty so spätnou účinnosťou, avšak opomenul zapracovať do legislatívy povinnosť regulovaných subjektov, teda aj dodávateľov, vystavovať odberateľom opravné faktúry spätne od 01.01.2017. Cenové rozhodnutie úradu č. 0272/2017/E zo 06.03.2017 tak, ako všetky cenové rozhodnutia vydané úradom, je individuálnym právnym aktom, ktorý je výsledkom aplikácie práva.

Podľa tvrdenia spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s. z vyššie uvedeného konania úradu vyplýva, že v týchto prípadoch ide o pravú retroaktivitu, ktorá spočíva v tom, že právna norma upravuje aj vznik právnych vzťahov a nároky z nich vzniknuté, pred nadobudnutím jej účinnosti. V práve ako takom sa pravá retroaktivita považuje za rozhodne nežiaducu a proti princípom právneho štátu, špeciálne proti ochrane nadobudnutých práv a proti právnej istote, a to najmä z dôvodu, že nie je naplnený predpoklad akejkoľvek predvídateľnosti práva.

K druhému bodu vyššie uvedených správnych deliktov spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. vo svojom odvolaní uviedla, že vyhláškou č. 260/2016 Z. z. úrad, okrem iného, ustanovil v § 28 ods. 5 písm. i) tarifu DD9 pre odberateľov v domácnosti s nainštalovaným IMS (inteligentný merací systém), ako aj v ustanovení § 29 ods. 8 informáciu, obsahujúcu možnosť odberateľa odoberať elektrinu za neregulované ceny v prípade, že má inštalované IMS.

V zmysle uvedených ustanovení vyhlášky č. 260/2016 Z. z., spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. využila túto možnosť a svojim odberateľom, ktorí mali nainštalované IMS začala ponúkať možnosť uzatvoriť dodatok k zmluve o dodávke elektriny, ktorého obsahom bola dohoda o cene, teda možnosť odoberať elektrinu za neregulované ceny, mimo maximálne stanovených cien, vydaných úradom za dodávku elektriny pre zraniteľných odberateľov.

Cenová vyhláška úradu č. 260/2016 Z. z. bola v marci 2017 zrušená a nahradená novou vyhláškou č. 18/2017 Z. z., a to s jej spätnou platnosťou a účinnosťou od 01. 01. 2017. Spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. vo svojom odvolaní takisto uviedla, že aj napriek tejto skutočnosti, má naďalej platne uzatvorené dodatky k zmluvám o dodávke elektriny s odberateľmi, ktorí majú nainštalované IMS a ktorí požiadali alebo súhlasili s ponukou uzatvoriť takýto dodatok, ktorého predmetom je dohoda o cenách mimo regulácie a rovnako naďalej takéto dodatky uzatvára. Zrušenie takýchto dodatkov z dôvodu zrušenia vyhlášky, by bolo zo strany spoločnosti porušením právnej istoty odberateľov a všetkých zásad záväzkového práva.

Ďalej spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. vo svojom odvolaní uviedla, že nakoľko je vyhláška úradu sekundárnym právnym aktom, spoločnosť zastáva názor, že sa uvedeným konaním nedopustila žiadneho porušenia. Zmluvné vzťahy spoločnosti podliehajú režimu obchodného práva, ktorých podstatou je zmluvná sloboda a možnosť účastníkov zmluvných vzťahov upraviť si svoje práva a povinnosti dohodou, t. j. odlišne od zákona, ak to zákon nezakazuje, rešpektujúc všetky zásady obchodných záväzkových vzťahov.

Ďalej spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. vo svojom odvolaní označila argument prvostupňového orgánu, že určenie ceny v zmluve alebo dodatku musí byť v súlade so zákonom alebo vyhláškou, v opačnom prípade je právny úkon v časti ceny neplatný a určenia neplatnosti sa môže dotknutá zmluvná strana domáhať na súde, za nesprávny, nakoľko cena v predmetných dodatkoch je určená podľa pravidiel a zásad záväzkového práva. V prípade, že sa odberateľ bude domáhať neplatnosti právneho úkonu z akéhokolvek dôvodu na súde, bude sa tým

spoločnosť zaoberať a riešiť to v zmysle pravidiel legislatívy. Spoločnosť MAGNA ENERGIA, a.s. ďalej uviedla, že nevidí dôvod, aby úrad zasahoval, poučoval spoločnosť a komentoval platnosť alebo neplatnosť právnych úkonov, ktorých úrad nie je zmluvnou stranou. Skutočnosť, že úrad sa na uzatvárané dodatky k zmluvám pozerá primárne z pohľadu verejného práva, s cieľom neprekročovania úradom stanovenej maximálnej ceny, a to aj so súhlasom odberateľa, je jednostranne zameraná a cielená len na bezdôvodné udržanie regulácie aj v prípadoch, kedy odberatelia o reguláciu už nemajú záujem a bez ohľadu na rešpektovanie základných zákonov záväzkového práva.

Spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. ďalej vo svojom odvolaní uviedla, že odberatelia s nainštalovaným IMS a so spotrebou elektriny nad 4 MWh ročne, sa podľa svojej vôle uzatvárajú dodatky s dohodnutou neregulovanou cenou, necítia byť „zraniteľnými“ odberateľmi. Pojem „zraniteľný“ alebo „chránený“ odberateľ je v našej legislatíve vyjadrený zmätočne a nerešpektuje výklad tohto pojmu v európskej legislatíve. Z uvedeného dôvodu sa spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. absolútne nestotožňuje s tvrdením prvostupňového orgánu, že spoločnosť svojim konaním obišla definíciu zraniteľného odberateľa podľa zákona č. 250/2012 Z. z., pričom spoločnosť považuje za veľmi nekompetentné tvrdenie úradu, že odberateľ v domácnosti, ktorý má zákonom garantované regulované ceny nemusí zároveň spĺňať aj definíciu zraniteľného odberateľa podľa zákona č. 251/2012 Z. z., ktorá slúži výlučne na účely tohto zákona.

Ďalej spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. v odvolaní uviedla, že alibistický postoj úradu k pojmu „zraniteľný odberateľ“, ktorý má byť v oboch zákonoch pôsobiacich v energetickom odvetví, definovaný jednoznačne a jednotne, z dôvodu nezneužívania tohto pojmu na iné účely, čo je z argumentácie úradu zjavné, ako aj definovaný presne, rešpektujúc európsku legislatívu, ktorá vo svojich predpisoch definuje zraniteľného odberateľa, ako odberateľa, ktorého životné funkcie sú závislé na odbere elektriny. Výklad tohto pojmu je v našich podmienkach extenzívny, nakoľko je plošne aplikovaný na všetky domácnosti a malé podniky. Podľa názoru spoločnosti by malo byť prioritou, aby sa zabezpečil súlad výkladu pojmov v našom právnom poriadku a rešpektovanie európskej legislatívy.

Cieľom vyhlášky č. 260/2016 Z. z. bolo odlíšiť odberateľov s nainštalovaným IMS oproti ostatným domácnostiam. S následným zrušením tejto vyhlášky a jej nahradením vyhláškou č. 18/2017 Z. z. v nej táto možnosť nebola výslovne zakázaná, a takisto nedošlo ani k hromadnému odstraňovaniu IMS meradiel. Z tohto dôvodu sa spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. snaží využiť potenciál IMS tak, aby to malo prínos predovšetkým pre odberateľov, ktorí o to sami prejavujú záujem.

Spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. ďalej uviedla, že úrad v tejto súvislosti nesprávne posúdil všetky predložené dôkazy a podklady, nakoľko len vyhodnotil prekročenie maximálnej ceny v šiestich hodinách počas dňa, avšak pri prepočítaní váženým priemerom k prekročeniu maximálnej ceny nedochádzalo. Navyše MAGNA ENERGIA a.s. spoločnosť počíta a stanovuje maximálnu cenu pri produkte variabilnej tarifikácie pre odberateľov s nainštalovaným IMS rovnakým spôsobom ako pri dvojtarifnej, pričom sa vychádza z typových diagramov odberu týchto odberateľov.

Správnosť vyššie uvedeného postupu, podľa názoru spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s., potvrdzuje aj Smernica Európskej únie č. 2019/944 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorá nariaďuje dodávateľom pri odberateľoch vybavených IMS, zaviesť dynamické tarify a povinne ich ponúkať v dynamických zmluvách. Povinnosť jej zavedenia v Slovenskej republike je do 31.12.2020, pričom spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. ju využíva už v súčasnosti, čo považuje za svoju konkurenčnú výhodu.

Na základe vyššie uvedených skutočností zastáva spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. názor, že úrad nesprávne posúdil dôkazy, a teda, že k samotnému prekračovaniu maximálnej ceny nedochádzalo a že v tejto súvislosti sa žiadneho porušenia akejkoľvek legislatívy nedopustila, nakoľko dodatky sú uzatvárané s obsahom zodpovedajúcim skutočnej, vážnej a slobodnej vôle zmluvných strán.

Ku všetkým ostatným bodom uvedených správnych deliktov spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. vo svojom odvolaní uviedla, že ku všetkým správnym deliktom podala rozsiahle vyjadrenia už počas vykonávania kontroly zo strany úradu. V prípadoch, kedy nebola dodržaná lehota na vyplatenie preplatku odberateľovi alebo lehota na informovanie o dôvodoch neakceptovania výpovede, zlyhala buď komunikácia medzi spoločnosťou MAGNA ENERGIA a.s. a odberateľom, alebo distribučnou spoločnosťou, prípadne oneskoreným zaslaním dát alebo zlyhaním systému aj ľudského faktora.

V prípadoch neuvedenia vyhodnotenia štandardov kvality dodávky elektriny, distribúcie elektriny a dodávky plynu, ako aj údajov o emisiách CO₂ a rádioaktívnom odpade, vzniknutom pri výrobe tejto elektriny spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. považovala za dostačujúce uvádzanie tejto informácie na webovom sídle spoločnosti. Informácie o právach odberateľa týkajúcich sa dostupných prostriedkov na urovanie sporu, sú zverejnené v obchodných podmienkach spoločnosti.

Spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. v závere svojho odvolania navrhla, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie prvostupňového orgánu zrušil a vec vrátil na nové konanie, ak to z dôvodu hospodárnosti alebo rýchlosti bude považovať za vhodnejšie, alebo aby napadnuté rozhodnutie sám zmenil tak, že výšku úhrnej pokuty stanoví primerane k neúmyselným porušeniam.

Dňa 26. 11. 2019 bolo odvolanie, spolu so spisovým materiálom v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku, postúpené odvolaciemu orgánu, ktorým je podľa § 5 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. predseda Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „odvolací orgán“).

Odvolací orgán v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal v celom rozsahu prvostupňové rozhodnutie, napadnuté odvolaním spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s., ako aj predložený spisový materiál a dôsledne a podrobne vyhodnotil všetky dôvody uvádzané v odvolaní, pričom zistil nasledovné:

Podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z., je regulovaný subjekt povinný vykonávať regulovanú činnosť v súlade s právoplatným rozhodnutím alebo potvrdením úradu a dodržiavať cenovú reguláciu podľa všeobecne záväzného právneho predpisu, vydaného úradom.

Odvolací orgán **k správnym deliktom, uvedeným v prvom a treťom bode prvostupňového rozhodnutia uvádza**, že úrad vykonanou kontrolou zistil, že spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. nedodržala cenové rozhodnutia úradu, v prípade deliktu uvedeného v prvom bode výroku napadnutého rozhodnutia, a to v dĺžke trvania jedného mesiaca (január 2017) a v prípade deliktu uvedeného v treťom bode výroku dotknutého rozhodnutia v dĺžke trvania troch mesiacov (január až marec 2017).

Úrad podľa § 40 ods. 1 písm. a) až i) a l) až n) zákona č. 250/2010 Z. z. a § 19 ods. 2 písm. c), d) a j) zákona č. 309/2009 Z. z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 309/2009 Z. z.“) vydal, s účinnosťou od 01. 01. 2017, vyhlášku č. 260/2016 Z. z.

Ďalej odvolací orgán uvádza, že následne úrad podľa § 14 ods. 11 a 12 zákona č. 250/2012 Z. z., v spojení s § 28 až 29 vyhlášky č. 260/2016 Z. z. schválil spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s. rozhodnutím č. 0015/2017/E na obdobie od 01. 01. 2017 do 31. 12. 2021 maximálne ceny za dodávku elektriny zraniteľným odberateľom a podmienky ich uplatnenia ceny a rozhodnutím č. 0165/2017/E z 29. 12. 2016 na obdobie od 01. 01. 2017 do 31. 12. 2021 pre prevádzky uvedené v tomto rozhodnutí schválil tarify za prístup do miestnej distribučnej sústavy a distribúciu elektriny a podmienky ich uplatnenia, tarifu za straty pri distribúcii elektriny pre jednotlivé skupiny odberateľov elektriny.

Úrad ďalej podľa § 40 ods. 1 písm. a) až i) a l) až n) zákona č. 250/2012 Z. z. a § 19 ods. 2 písm. c), d) a j) zákona č. 309/2009 Z. z. vydal, s účinnosťou od 10. 02. 2017, vyhlášku č. 18/2017 Z. z. a zároveň zrušil vyhlášku č. 260/2016 Z. z.

Podľa § 14 ods. 11 zákona č. 250/2012 Z. z., úrad v cenovom konaní schváli alebo určí cenu regulovanému subjektu vydaním cenového rozhodnutia. Úrad môže v cenovom rozhodnutí schváliť alebo určiť aj podmienky uplatnenia ceny. Súčasťou odôvodnenia cenového rozhodnutia je aj vyhodnotenie vplyvu ceny na jednotlivé skupiny odberateľov. Cenové rozhodnutie podpisuje predseda úradu a podpredseda úradu.

Podľa § 14 ods. 12 zákona č. 250/2012 Z. z., cenové rozhodnutie na prvý rok regulačného obdobia platí na celé regulačné obdobie, ak úrad neschváli zmenu cenového rozhodnutia.

V súlade s uvedenými ustanoveniami zákona č. 250/2012 Z. z., v spojení s § 31 až 35 vyhlášky č. 18/2017 Z. z. úrad z vlastného podnetu rozhodnutím č. 0272/2017/E určil spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s. na obdobie od 01. 01. 2017 do 31. 12. 2021 maximálne ceny za dodávku elektriny domácnostiam a malým podnikom a podmienky ich uplatnenia a zároveň úrad pôvodné rozhodnutie č. 0015/2017/E zrušil a rozhodnutím č. 0325/2017/E určil spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s. na obdobie od 01. 01. 2017 do 31. 12. 2021 tarify za prístup do miestnej distribučnej sústavy a distribúciu elektriny a podmienky ich uplatnenia a zároveň zrušil rozhodnutie č. 0165/2017/E. Dôvodom na začatie cenového konania bola skutočnosť, že maximálne ceny za dodávku elektriny zraniteľným odberateľom a tarify za prístup do distribučnej sústavy a distribúcia elektriny podliehajú cenovej regulácii, pričom 10. 02. 2017 nadobudla účinnosť vyhláška č. 18/2017 Z. z., podľa ktorej sa postupuje pri vykonávaní cenovej regulácie na rok 2017.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z., ak je to potrebné na dosiahnutie účelu regulácie podľa § 3 ods. 1, úrad na návrh účastníka konania alebo z vlastného podnetu zmení alebo zruší rozhodnutie.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z., účelom regulácie podľa tohto zákona je transparentným a nediskriminačným spôsobom zabezpečiť dostupnosť tovarov a s nimi súvisiacich regulovaných činností za primerané ceny a v určenej kvalite.

Podľa § 46 ods. 1 vyhlášky č. 18/2017 Z. z. sa prvýkrát postupuje pri vykonávaní cenovej regulácie na rok 2017.

Odvolací orgán k uvedeným zákonným ustanoveniam uvádza, že úrad pri zrušení rozhodnutia č. 0015/2017/E a rozhodnutia č. 0165/2017/E vychádzal z § 17 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z., keď dôvodom na zrušenie rozhodnutia bolo dosiahnutie účelu regulácie podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z. Podľa § 46 ods. 1 vyhlášky č. 18/2017 Z. z. sa prvýkrát postupuje pri vykonávaní cenovej regulácie na rok 2017, pričom sa cenová regulácia vzťahuje na regulačné obdobie rokov 2017 až 2021. Z dôvodu zosúladenia rozhodnutia s touto vyhláškou úrad určil ceny na celé regulačné obdobie, teda od 01. 01. 2017 do 31. 12. 2021.

K uvedenému odvolací orgán takisto konštatuje, že povinnosť upraviť ceny v zmysle nového rozhodnutia od 01. 01. 2017 si splnila väčšina dodávateľov elektriny a plynu, čo preukazujú výsledky mnohých vykonaných kontrol úradu.

Odvolací orgán konštatuje, že má takisto ako prvostupňový orgán za preukázané, že došlo k prekročeniu výšky maximálnych cien, stanovených úradom tak, ako to uvádza prvostupňový orgán v prvom a treťom bode uvádzaných správnych deliktov v prvostupňovom rozhodnutí.

Odvolací orgán k časti odvolania spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s. týkajúcej sa retroaktivity uvádza nasledovné:

Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 37/99: „*Pravú retroaktivitu súd vymedzil ako stav, v ktorom nová právna úprava nenachádza oprávnenia a povinnosti založené právnymi vzťahmi len lex priori.*“

Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 3/00 okrem iného uviedol, že: „... *alebo stav, keď zákon dodatočne a pozmeňujúco zasahuje do už právne uzavretých minulých skutkových a právnych vzťahov (práv a povinností)*“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 5Szd/1/2010 z 29. 09. 2011 konštatoval: „*Ústavný súd pri posudzovaní a hodnotení spätnej pôsobnosti právnych predpisov (ich ustanovení) jednoznačne vychádza zo zásady, že ten, kto konal, resp. postupoval na základe dôvery v platný a účinný právny predpis (jeho ustanovenie), nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (PL. ÚS 36/95). V súvislosti s problematikou spätnej účinnosti však právna teória Slovenskej republiky ako aj európskych krajín rozlišuje medzi pravou a nepravou spätnou účinnosťou právnych predpisov (pravou retroaktivitou a nepravou retroaktivitou). Význam uvedeného rozlišovania je založený na skutočnosti, že pokiaľ sa pravá retroaktivita (spätná účinnosť) v zásade odmieta ako nezlučiteľná s obsahom princípu právneho štátu, nepravá retroaktivita sa za určitých okolností akceptuje ako prípustný nástroj na dosiahnutie ustanovených a dostatočne významných cieľov verejnej moci. Pri uvedenom rozlišovaní je nevyhnutné si uvedomiť, že za pravú retroaktivitu sa pokladá také konanie zákonodarcu, pri ktorom tento v novom právnom predpise (zákone) neuzná práva (alebo povinnosti) založené právnymi skutočnosťami, ktoré sa ako právne skutočnosti uznávali na základe skoršieho (predchádzajúceho) právneho predpisu (zákona). Za nepravú retroaktivitu sa však pokladá také konanie zákonodarcu, pri ktorom tento v novom právnom predpise uzná právne skutočnosti, ktoré vznikli počas platnosti skoršieho zákona, no zároveň prinesie určité zmeny práv (alebo povinnosti), ktoré vznikli na základe týchto právnych skutočností alebo na ich základe zavedie aj nové práva alebo povinnosti. Nepravá retroaktivita jednoznačne umožňuje zákonodarcovi vstúpiť aj do tých právnych vzťahov, ktoré vznikli na základe skôr prijatej právnej normy a meniť ich režim. Nepravá retroaktivita teda neprípúšťa, aby neskoršia právna norma neuznala právne skutočnosti, na základe ktorých došlo k vzniku určitých právnych vzťahov podľa predchádzajúcej právnej normy, no jednoznačne pripúšťa zmeny tých právnych vzťahov, ktoré vznikli na základe skôr prijatej právnej normy (pripúšťa teda zmenu právneho režimu vzťahov, ktoré vznikli v minulosti). Výsledkom rozlišovania medzi pravou a nepravou retroaktivitou je poznanie, že zďaleka nie každú zmenu, ktorú prinesie nový zákon na právne vzťahy založené právnymi skutočnosťami v predchádzajúcom zákone (na vzťahy, ktoré vznikli počas platnosti minulej právnej normy) je možné spájať s jeho spätným pôsobením a ako takú odmietať.*“

V tejto súvislosti dáva odvolací orgán do pozornosti aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 20/2011 z 29. 03. 2011, v ktorom Ústavný súd uviedol: „*Nemožno súhlasiť s názorom..., že každá nepravá retroaktivita, ktorá sa dotýka nadobudnutých práv, je protiústavná. Z judikatúry ústavného súdu v skutočnosti vyplýva,*

že nadobudnutých práv sa môže nová právna úprava dotýkať. **Nepravá retroaktivita je možná, ak to odôvodňujú „závažné dôvody všeobecného záujmu“** a ak prípadné zásahy ustanovené novou právnou úpravou rešpektujú aj princíp proporcionality.

V súvislosti s citovanými nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky odvolací orgán uvádza, že v súlade s ustanovením § 46 ods. 1 vyhlášky č. 18/2017 Z. z. sa prvýkrát postupovalo pri vykonávaní cenovej regulácie na rok 2017, pričom sa cenová regulácia vzťahuje na regulačné obdobie rokov 2017 až 2021.

Okrem spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s. úrad vydal nové cenové rozhodnutia všetkým dotknutým regulovaným subjektom, v súlade s novou vyhláškou č. 18/2017 Z. z. Proti týmto cenovým rozhodnutiam podali regulované subjekty odvolania, v ktorých napádajú platnosť a zákonnosť týchto cenových rozhodnutí z dôvodu ich retroaktivity.

K vydávaniu cenových rozhodnutí s účinnosťou od 01. 01. 2017 do 31. 12. 2021 úrad pristúpil z týchto dôvodov:

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z. sa na konanie podľa tohto zákona vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem:

a) § 33 ods. 2, ak sa v konaní vychádzalo iba z podkladov predložených účastníkom konania a zároveň sa účastníkovi konania vyhovel v plnom rozsahu,

b) § 62 až 68 a 71 až 80, ak ide o cenové konanie, ak tento zákon neustanovuje inak.

Obnova konania, podľa § 62 až 68 správneho poriadku, je na cenové konanie vylúčená práve z dôvodu, že obdobnú funkciu ako obnova konania plní inštitút zmeny, resp. zrušenia rozhodnutia v zmysle § 17 zákona č. 250/2012 Z. z., t. j. zasahuje do už právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, a toto mení resp. ruší.

Dôvody obnovy konania podľa § 62 ods. 1 správneho poriadku sú čiastočne obsahovo zhodné s dôvodmi pre zmenu alebo zrušenie rozhodnutia podľa § 17 zákona č. 250/2012 Z. z. alebo sa na ich základe možno domáhať súdneho prieskumu rozhodnutia. V zmysle § 64 ods. 3 správneho poriadku sa novým rozhodnutím vydaným správnym orgánom v rámci obnovy konania pôvodné rozhodnutie zrušuje.

V zmysle komentára k správnomu poriadku sa v novom rozhodnutí správny orgán musí vyrovnáť s otázkou, či nové rozhodnutie nadobúda účinky ku dňu pôvodného rozhodnutia (ex tunc), alebo až odo dňa vydania nového rozhodnutia (ex nunc), pričom riešenie závisí vždy od konkrétnej povahy veci. Predpokladá sa teda možnosť voľby účinkov rozhodnutia ex tunc/ex nunc správnym orgánom, ktorý v konaní rozhoduje.

Vzhľadom na obdobné účinky zmeny/zrušenia rozhodnutia v zmysle § 17 zákona č. 250/2012 Z. z., ktorého výsledkom je obdobne ako pri obnove konania zmena už právoplatného rozhodnutia resp. jeho zrušenie, by analogicky malo byť aplikovateľné uváženie správneho orgánu o účinkoch zmeneného resp. nového rozhodnutia vydaného aj v zmysle postupu podľa § 17 zákona č. 250/2012 Z. z.

Analógia legis je v rámci správneho práva bežne využívaná (najvýraznejšie v oblasti správneho trestania, kde sa v zmysle Odporúčania Výboru ministrov č. R (91) 77 pre členské štáty o správnych sankciách pre ukladanie administratívnych sankcií analogicky uplatňujú zásady ukladania sankcií trestných, čo však nevylučuje jej využitie aj pri iných právnych inštitútoch).

Odvolací orgán ďalej k časti odvolania spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s. týkajúcej sa retroaktivity uvádza najmä nasledujúce skutočnosti:

Konaniu úradu pri vydávaní svojich rozhodnutí, vydaných v súlade s novou vyhláškou č. 18/2017 Z. z., ako aj pri vydávaní samotnej vyhlášky, predchádzal intenzívne medializovaný „škandál“ súvisiaci s faktúrami za elektrinu, ktoré boli odberateľom elektriny doručené v prvých dňoch nového roka 2017. V týchto faktúrach boli predbežne vypočítané zálohové mesačné platby za dodávku a distribúciu elektriny, pričom u niektorých odberateľov s historicky predimenzovanými ampérickými hodnotami ističov nízkeho napätia došlo k výraznému nárastu poplatkov za fixnú mesačnú zložku ceny – poplatok za „istič“.

Podľa § 14 ods. 11 a 12 zákona č. 250/2012 Z. z. v spojení s § 28 až 29 vyhlášky č. 260/2016 Z. z. schválil úrad spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s. rozhodnutím č. 0015/2017/E na obdobie od 01. 01. 2017 do 31. 12. 2021 maximálne ceny za dodávku elektriny zraniteľným odberateľom a podmienky ich uplatnenia ceny a rozhodnutím č. 0165/2017/E na obdobie od 01. 01. 2017 do 31. 12. 2021 pre prevádzky uvedené v tomto rozhodnutí schválil tarify za prístup do miestnej distribučnej sústavy a distribúciu elektriny a podmienky ich uplatnenia, tarifu za straty pri distribúcii elektriny pre jednotlivé skupiny odberateľov elektriny.

Nakoľko však došlo k aplikačným problémom súvisiacim s novonastavenými cenami a poplatkami, konal úrad tak, aby sa novourčené ceny dostali na pôvodnú úroveň z roka 2016 a reformu ampérickej hodnoty ističov odberných miest presunul na neskôr. Z uvedených dôvodov bolo potrebné vydať úplne novú cenovú vyhlášku, ktorá regulovala ceny za distribúciu elektriny. Touto vyhláškou je vyhláška úradu č. 18/2017 Z. z., ktorá nadobudla účinnosť dňom vyhlásenia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (10. 02. 2017). Vo vyhláške č. 18/2017 Z. z. boli ceny určené opäť na úroveň roku 2016 s určitými nepatrnými výnimkami, odrážajúcimi vývoj v mesiaci január a február 2017.

Úrad musel na základe novoprijatej vyhlášky č. 18/2017 Z. z. začať ex offo cenové konania s regulovanými subjektmi, ktorých sa dotýkali zmeny cien a mali ešte pôvodnú cenu. Z tohto dôvodu bolo začaté aj cenové konanie vo veci zmeny rozhodnutia č. 0015/2017/E z 28. 11. 2016, vydaného pre spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. ešte na základe právneho režimu vyhlášky č. 260/2016 Z. z. Keďže bola vydaná nová vyhláška č. 18/2017 Z. z., ktorá iným spôsobom upravovala ceny za distribúciu elektriny, zvolil úrad postup, pri ktorom úplne zrušil pôvodné cenové rozhodnutie č. 0015/2017/E (analogicky ako v prípade zrušenia vyhlášky č. 260/2016 Z. z. vyhláškou č. 18/2017 Z. z.) a vydal nové cenové rozhodnutie č. 0272/2017/E. Zároveň sa úrad musel vysporiadať aj so skutočnosťou, akým spôsobom určí obdobie, na ktoré sa bude aplikovať cenové rozhodnutie. Na základe vysporiadania vzťahov na trhu s elektrinou a najmä v súlade s ochranou odberateľov, ktorými sú v prevažnej väčšine zraniteľní odberatelia, zvolil úrad systematickejšie a jednoduchšie riešenie spočívajúce v určení cien na celý rok 2017, teda počínajúc dňom 01. 01. 2017. V tom čase mohol úrad len týmto spôsobom zabezpečiť obyvateľstvu stabilné ceny. Takisto mal úrad na uvedený právomoc, určenú podľa § 17 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z.

Všetky dôvody postupu úradu v dotknutej problematickej situácii je podľa názoru odvolacieho orgánu úradu možné označiť za „**závažné dôvody všeobecného záujmu**“, ako je uvedené v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 20/2011 z 29. 03. 2011, pričom tvrdenie spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s., že úrad v danej veci konal bez riadneho odôvodnenia, len na základe potreby vyhovieť rôznym medializovaným politickým vyjadreniam, považuje odvolací orgán za účelové a príliš zjednodušené, čo vyplýva zo všetkých vyššie uvedených argumentov prvostupňového, ako aj odvolacieho orgánu. Úrad bol v prvom rade pod tlakom celej vzniknutej situácie, ktorú musel vyriešiť rýchlo, resp. okamžite, a najmä v súlade so zákonom tak, aby boli zachované stabilné ceny pre odberateľov.

Pri vydávaní rozhodnutí pre spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. postupoval úrad v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z., pričom naplnil všetky zákonné podmienky, ktoré predpokladá účel regulácie. Transparentnosť bola nespochybniteľná, keďže postup úradu bol v tom čase verejne prezentovaný v médiách denne, s veľkým počtom správ a tlačových konferencií. Regulované subjekty boli zastúpené na všetkých rokovaníach týkajúcich sa „*ističovej krízy*“ a boli zároveň uzrozmene s postupmi, aké sa chystá zvoliť úrad pri cenovej regulácii. Zároveň boli spoločnosti MAGNA ENEGIA a.s. doručované všetky výzvy na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia, čím bola spoločnosti MAGNA ENEGIA a.s. riadne a dôkladne oboznámená s predpokladaným výsledkom cenového konania.

Podľa § 2a ods. 2 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), priama diskriminácia je konanie alebo opomenutie, pri ktorom sa s osobou zaobchádza menej priaznivo, ako sa zaobchádza, zaobchádzalo alebo by sa mohlo zaobchádzať s inou osobou v porovnateľnej situácii.

Nediskriminačné konanie úradu bolo taktiež preukázané, nakoľko úrad postupoval voči všetkým regulovaným subjektom, vrátane spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s. rovnako, teda všetkým dotknutým regulovaným subjektom určil nové ceny podľa vyhlášky č. 18/2017 Z. z. na obdobie od 01. 01. 2017 do 31. 12. 2021.

Odvolací orgán ďalej konštatuje, že ďalšou súčasťou účelu regulácie je dostupnosť tovarov a s nimi súvisiacich regulovaných činností za primerané ceny a v určenej kvalite. Uvedený zákonný dôvod presne zodpovedá požiadavkám, ktoré sa objavili začiatkom roka 2017. V prípade zachovania pôvodných cien reálne hrozil núdzový režim v energetike, ktorý by mal za následok neprimeranosť cien. Odberatelia majú právo na primerané ceny energií a energie (služby) v určenej kvalite. Úrad svojim konaním voči regulovaným subjektom, a teda aj voči spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s., zabezpečil primeranosť cien v elektroenergetike, a tým len využil svoju zákonnú kompetenciu, podľa § 3 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z., v spojení s § 17 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z.

Vydanie nových rozhodnutí č. 0272/2017/E zo 06. 03. 2017 a č. 0325/2017/E z 31. 03. 2017 pre spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s., ktoré boli vydané v súlade s novou vyhláškou č. 18/2017 Z. z., je práve tým príkladom, keď úrad využil svoju zákonnú kompetenciu z dôvodu dosiahnutia účelu regulácie (primerané ceny) a zrušil rozhodnutie z vlastného podnetu. Okolnosti vývoja udalostí zo začiatku roka 2017 sú práve tým príkladom situácie, keď je potrebné naplniť literu zákona o dosiahnutí účelu regulácie a s tým spojeného zrušenia cenového rozhodnutia.

Odvolací orgán ďalej konštatuje, že úrad v danej situácii v podstate nemal na výber ako inak konať, no zároveň na takéto situácie celkom správne pamätal zákonodarca, keď takýto postup umožnil, a to v súlade s § 3 ods. 1 a § 17 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z. Ustanovenie § 17 zákona č. 250/2012 Z. z. umožňuje zrušenie rozhodnutia obligatórnou formou. Obligatórna forma je podmienená účelom regulácie, pričom ide skôr o zriedkavejšie využívanú formu. Práve spoločenská a ekonomická situácia zo začiatku roka 2017 je práve tou zriedkavejšou formou, pričom ku takej kríze nedošlo nikdy počas existencie úradu od jeho vzniku a už vôbec nie za účinnosti zákona č. 250/2012 Z. z. Zákonodarca dokonca neponecháva v prípade § 17 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z. ani možnosť správnej úvahy, či má úrad zmeniť alebo zrušiť cenové rozhodnutie alebo ho môže zmeniť, či zrušiť. Formulácia „*úrad na návrh účastníka konania alebo z vlastného podnetu zmení alebo zruší rozhodnutie*“ je rigorózna a striktná. Týmto úrad podľa § 14 ods. 11 zákona č. 250/2012 Z. z. využil svoje oprávnenie určiť v cenovom konaní podmienky uplatnenia ceny a zároveň naplnil

svoju povinnosť vysporiadať sa s otázkou, či rozhodnutie nadobúda účinky ku dňu účinnosti pôvodného rozhodnutia (ex tunc) alebo až vydaním nového rozhodnutia (ex nunc).

K spätným účinkom rozhodnutia č. 0272/2017/E zo 06. 03. 2017 odvolací orgán takisto uvádza, že rozhodnutie č. 0272/2017/E, ktoré spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s. určilo maximálne ceny v súlade s vyhláškou č. 18/2017 Z. z., nadobudlo účinky ex tunc – od počiatku, čo je jav, ktorý sa bežne vyskytuje v právnej teórii, ako aj právnej praxi. Základným klasifikačným kritériom rozhodnutí v správnom konaní sú právne dôsledky. Rozhodnutia vydané v správnom konaní sa podľa právnych dôsledkov delia na konštitutívne a deklaratórne. Nie je pravda, že pokiaľ má rozhodnutie vydané v správnom konaní deklaratórny charakter, automaticky to znamená jeho nezákonnosť, prípadne retroaktivitu. V takom prípade by nebolo možné vydávať administratívne rozhodnutia s právnymi účinkami ex tunc, lebo by to bola „protizákonná“ spätná účinnosť. Orgány štátnej správy vydávajú množstvo rozhodnutí, ktoré pôsobia do minulosti a majú deklaratórny charakter s právnymi účinkami ex tunc.

Definícia retroaktivity v právnej teórii je ustálená a jednoznačná. Pod pojmom retroaktivita sa rozumie spätná účinnosť zákona alebo iného právneho predpisu, resp. spätná časová pôsobnosť právnej normy. Pojem retroaktivita sa uplatňuje výlučne pri všeobecne záväzných právnych predpisoch, najmä zákonoch, prípadne vyhláškach. Nie je možné aplikovať pojem retroaktivita na individuálny správny akt, ktorým je rozhodnutie úradu vydané v cenovom konaní pre regulované subjekty, ako aj pre spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. Rozhodnutím sa vo všeobecnosti upravujú rôzne právne vzťahy voči konkrétnemu účastníkovi konania, nepôsobí všeobecne pre neurčitý počet subjektov, ako je to pri všeobecne záväznom právnom predpise, ale pôsobí individuálne a špecificky (aj časovo) pre vybraný okruh účastníkov konania. Rozhodnutie musí byť v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi. Rozhodnutie č. 0272/2017/E zo 06. 03. 2017, vydané pre spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. vychádzalo z platnej a účinnej vyhlášky č. 18/2017 Z. z. a z platného a účinného zákona č. 250/2012 Z. z.

Odvolací orgán k námietke spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s. týkajúcej sa rozhodnutia prvostupňového orgánu, ktoré je okrem iného v súlade s „*naplnením účelu regulácie*“ uvádza, že úrad, ako regulačný úrad, ktorý vznikol na základe zákona, má zákonnú povinnosť „*naplňať účel regulácie*“, nakoľko z dôvodu naplnenia účelu regulácie vznikol. Inými slovami, regulačný úrad ako taký sa nemôže rozhodnúť, že nebude regulovať, resp., že nebude naplňať účel regulácie, nakoľko by tak porušoval zákon.

K odvolaniu spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s. týkajúceho sa **správneho deliktu, uvedenému v druhom bode** odvolací orgán uvádza, že úrad vykonanou kontrolou zistil, že spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. prekročila v období od 01. 11. 2016 do 31. 12. 2018 maximálne ceny za dodávku elektriny u odberateľov elektriny v domácnosti v dvojpásmovej sadzbe s vyššou spotrebou elektriny v časoch od 6,00 - do 9,00 hod. a od 19,00 do 22,00 hod., s ktorými mala uzatvorené dodatky k zmluvám o dodávke elektriny s dohodnutou cenou, čo bolo v rozpore s rozhodnutím úradu č. 0001/2016/E v období od 01. 11. 2016 do 31. 12. 2016, rozhodnutím úradu č. 0272/2017/E v období od 01. 01. 2017 do 31. 12. 2017 a rozhodnutím úradu č. 0012/2018/E v období od 01. 01. 2018 do 31. 12. 2018.

Spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. preukázateľne v určitých častiach dňa nedodrжала maximálne ceny, a tým porušila vyššie uvedené rozhodnutia úradu. Dodatky k zmluvám bola povinná zosúladiť so všeobecne záväznými právnymi predpismi a cenovými rozhodnutiami úradu a napriek tomu, že si bola toho vedomá, tak nevykonala. Maximálne ceny, určené rozhodnutím úradu, platia neustále a nepretržite, nie len v určitých častiach dňa.

Vo vyhláške č. 18/2017 Z. z. nie je ustanovenie, ktoré umožňuje odberateľovi elektriny v domácnosti, ktorý má nainštalovaný IMS, odoberať elektrinu za neregulované ceny. Podľa platnej legislatívy, odberateľ elektriny v domácnosti, aj keď má nainštalované IMS, je zraniteľným odberateľom podľa § 2 písm. 1) zákona č. 250/2012 Z. z. a dodávka elektriny zraniteľným odberateľom podľa § 11 ods. 1 písm. f) zákona č. 250/2012 Z. z. podlieha cenovej regulácii.

Podľa § 40a zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej len „občiansky zákonník“), ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589 a § 701 ods. 1, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). **Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách**, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

Podľa § 758 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, v znení neskorších predpisov (ďalej len „obchodný zákonník“), pri uzavieraní zmlúv, ktorých stranami sú len osoby majúce sídlo alebo miesto podnikania, prípadne bydlisko na území Slovenskej republiky, **uplatnia sa ustanovenia tohto zákona o určení ceny alebo odplaty poskytovanej za plnenie, len pokiaľ toto určenie nie je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi o cenách**. Inak vzniká povinnosť platiť cenu alebo odplatu vo výške najviac prípustnej podľa týchto predpisov.

K uzatváraným dodatkom k zmluvám o dodávke elektriny s odberateľmi elektriny odvolací orgán uvádza, že záväzkové vzťahy podliehajú v zmysle vyššie citovaných ustanovení občianskeho a obchodného zákonníka všeobecne záväzným právnym predpisom v oblasti určenia cien, čo znamená, že určenie ceny v zmluve, resp. dodatku, musí byť v súlade so zákonom alebo vyhláškou. Zákon č. 250/2012 Z. z. jednoznačne ustanovuje povinnosť regulovaného subjektu dodržiavať právoplatné cenové rozhodnutie a aj cenovú reguláciu v zmysle príslušných vyhlášok úradu a neumožňuje regulovanému subjektu svojvoľne, prípadne aj so súhlasom zraniteľného odberateľa prekročiť úradom určené maximálne ceny za dodávku elektriny.

Odvolací orgán konštatuje, že spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. svojím konaním hrubým a bezprecedentným spôsobom úmyselne porušila základné princípy cenovej regulácie v podmienkach Slovenskej republiky, úmyselne a zjavne v rozpore s cenovými rozhodnutiami úradu a v rozpore s vyhláškou úradu č. 18/2017 Z. z. uzatvárala dodatky so zraniteľnými odberateľmi v domácnosti, a následne pri fakturácii dodávky elektriny týmto odberateľom elektriny v domácnosti v určitých častiach dňa prekročila maximálne ceny za dodávku elektriny. Spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s., ako sama vo svojom odvolaní uviedla, navyše naďalej pokračuje v porušovaní zákona č. 250/2012 Z. z., nakoľko naďalej uzatvára dodatky k zmluvám o dodávke elektriny s odberateľmi, ktorí majú nainštalované IMS, ktorých predmetom je dohoda o cenách mimo regulácie.

Čo sa týka námietky nejednotnosti definície zraniteľného odberateľa, odvolací orgán konštatuje nasledovné:

Podľa § 2 písm. 1) zákona č. 250/2012 Z. z., sa na účely tohto zákona rozumie **zraniteľným odberateľom**:

1. odberateľ elektriny v domácnosti,
2. odberateľ plynu v domácnosti,
3. malý podnik.

Podľa § 3 písm. b) bod 17. zákona č. 251/2012 Z. z., sa na účely tohto zákona, v elektroenergetike rozumie **zraniteľným odberateľom elektriny v domácnosti**, odberateľ elektriny v domácnosti, ktorého životné funkcie sú závislé od odberu elektriny alebo ktorý je ťažko zdravotne postihnutý a elektrinu využíva na vykurovanie a túto skutočnosť oznámil a preukázal sám alebo prostredníctvom svojho dodávateľa elektriny prevádzkovateľovi distribučnej sústavy, do ktorej je jeho odberné miesto pripojené, spôsobom uvedeným v pravidlách trhu.

Odvolací orgán potvrdzuje tvrdenia prvostupňového orgánu, že spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. obišla definíciu zraniteľného odberateľa podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a sama si urobila záver o tom, že odberatelia s nainštalovanými IMS nemajú status zraniteľných odberateľov, hoci podľa zákona č. 250/2012 Z. z. sú zraniteľnými odberateľmi, pretože sú odberateľmi elektriny v domácnosti.

Odberateľ v domácnosti, ktorý má zákonom garantované regulované ceny nemusí zároveň spĺňať aj definíciu zraniteľného odberateľa elektriny v domácnosti podľa zákona č. 251/2012 Z. z., nakoľko definícia zraniteľného odberateľa elektriny v domácnosti podľa zákona č. 251/2012 Z. z. slúži výlučne na účely tohto zákona.

Odvolací orgán konštatuje, že je potrebné rozlišovať medzi pojmom zraniteľný odberateľ a pojmom zraniteľný odberateľ elektriny v domácnosti, nakoľko ide o dva odlišné inštitúty, definované dvoma rôznymi zákonmi, ktoré si nemožno zamieňať.

Odvolací orgán konštatuje, že v jednotlivých cenových rozhodnutiach úradu pre spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. je dodávka elektriny adresovaná **zraniteľným odberateľom**, pričom samotné cenové rozhodnutia sú vydávané podľa zákona č. 250/2012 Z. z.

Z uvedeného vyplýva, že zraniteľný odberateľ musí byť a aj je jednoznačne definovaný podľa zákona č. 250/2012 Z. z., a nie podľa zákona č. 251/2012 Z. z., nakoľko cenové rozhodnutia sú vydávané podľa zákona č. 250/2012 Z. z.

Odvolací orgán zastáva názor, že spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. si účelovo a svojvoľne „vybrala“, že zraniteľného odberateľa bude definovať podľa zákona č. 251/2012 Z. z., podľa ktorého sa však cenové rozhodnutia nevydávajú. Navyše odvolací orgán zdôrazňuje, že definícia **zraniteľného odberateľa elektriny v domácnosti**, podľa zákona č. 251/2012 Z. z., čo je celé znenie tohto pojmu a je odlišné od pojmu **zraniteľný odberateľ** podľa zákona č. 250/2012 Z. z., je veľmi zužujúcim pojmom, nakoľko zraniteľných odberateľov elektriny v domácnosti podľa zákona č. 251/2012 Z. z. je vo veľmi podstatnej miere menej, ako „bežných“ odberateľov v domácnosti, ktorými sú zraniteľní odberatelia podľa zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán zastáva názor, že spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. práve z tohto dôvodu poukazuje na zmätočnosť a nejednotnosť judikatúry, hoci má v cenových rozhodnutiach jasne definované, o ktorých odberateľov ide.

K časti odvolania spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s. týkajúceho sa **správnych deliktov, uvedených v bodoch štyri až deväť** odvolací orgán uvádza, že spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. uviedla, že sa k týmto správnym deliktom vyjadrila podrobne už v priebehu výkonu kontroly a v odvolaní opätovne uvádza dôvody, na základe ktorých došlo k porušeniam zákona č. 250/2012 Z. z.

Podľa § 34 ods. 2 písm. c) zákona č. 251/2012 Z. z., dodávateľ elektriny je povinný poskytovať odberateľovi elektriny informácie o podiele jednotlivých druhov primárnych energetických zdrojov na elektrine nakúpenej alebo vyrobenej dodávateľom na účel jej dodávky odberateľom elektriny vrátane odberateľov elektriny mimo vymedzeného územia v predchádzajúcom roku; pri poskytovaní týchto informácií zohľadní dodávateľ aj elektrinu

nakúpenú alebo vyrobenú v iných členských štátoch a v tretích štátoch; informácie je povinný poskytnúť na požiadanie aj ministerstvu a úradu.

Podľa § 34 ods. 2 písm. d) zákona č. 251/2012 Z. z., dodávateľ elektriny je povinný poskytovať informácie odberateľovi elektriny o vplyve výroby elektriny nakúpenej alebo vyrobenej dodávateľom na účel jej dodávky odberateľom elektriny vrátane odberateľov elektriny mimo vymedzeného územia v predchádzajúcom roku na životné prostredie, vrátane údajov o emisiách CO₂ a rádioaktívnom odpade vzniknutom pri výrobe tejto elektriny, alebo uviesť odkaz na verejný zdroj týchto informácií; pri poskytovaní týchto informácií zohľadní dodávateľ aj elektrinu nakúpenú alebo vyrobenú v iných členských štátoch a v tretích štátoch; informácie je povinný poskytnúť na požiadanie aj ministerstvu a úradu.

Podľa § 34 ods. 2 písm. h) zákona č. 251/2012 Z. z., dodávateľ elektriny je povinný poskytovať koncovému odberateľovi elektriny základné informácie o jeho právach týkajúcich sa dostupných prostriedkov na urovanie sporu.

Podľa § 34 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z., informácie podľa odseku 2 písm. c), d) a h) musia byť spoľahlivé; **dodávateľ elektriny je ich povinný uviesť na vyhotovenej faktúre za dodávku elektriny alebo v materiály zasielanom súčasne s takouto faktúrou a v propagačných materiáloch, zasielaných koncovým odberateľom elektriny.** Informácie podľa odseku 2 písm. c) je dodávateľ elektriny povinný uvádzať spôsobom, ktorý je pre odberateľa elektriny zrozumiteľný a ktorý umožní ich jednoduchú porovnateľnosť s obdobnými informáciami poskytovanými inými dodávateľmi dodávajúcimi elektrinu na vymedzenom území.

Odvolací orgán konštatuje, že v prípadoch nevedenia vyhodnotenia štandardov kvality dodávky elektriny, distribúcie elektriny a dodávky plynu, ako aj údajov o emisiách CO₂ a rádioaktívnom odpade, vzniknutom pri výrobe tejto elektriny vo vyúčtovaniach za dodávku elektriny nemá regulovaný subjekt oprávnenie, v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami, rozhodovať o tom, čo sa mu zdá postačujúce, ale je povinný dodržiavať povinnosti vyplývajúce z platnej a účinnej legislatívy.

Odvolací orgán potvrdzuje odôvodnenie prvostupňového orgánu v tejto časti, nakoľko § 34 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. jasne uvádza, akým spôsobom majú byť odberatelia informovaní o predmetných informáciách.

Ďalej odvolací orgán konštatuje, že spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. k správnym deliktom, uvedeným v bodoch štyri až deväť uviedla, že v prípadoch kedy nebola dodržaná lehota na vyplatenie preplatku odberateľovi alebo lehota na informovanie o dôvodoch neakceptovania výpovede, zlyhala buď komunikácia medzi spoločnosťou MAGNA ENERGIA a.s. a odberateľom, alebo distribučnou spoločnosťou, prípadne oneskoreným zaslaním dát alebo zlyhaním systému aj ľudského faktora.

Odvolací orgán uvádza, že napriek prípadnej neúmyselnosti konania spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s. v uvedených prípadoch, k porušeniu zákonných povinností zo strany spoločnosti došlo tak, ako je uvedené v prvostupňovom rozhodnutí úradu, ako aj vo vyššej časti tohto rozhodnutia.

Odvolací orgán ďalej uvádza, že sa stotožňuje so zistením prvostupňového orgánu, že porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. preukázané boli a skutočnosti uvedené spoločnosťou MAGNA ENERGIA a.s. v odvolaní nepovažuje za také, ktoré by boli schopné dokázať dodržanie predmetných zákonných povinností. Okrem iného, dáva odvolací orgán spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s. do pozornosti, že administratívnoprávna zodpovednosť právnickej osoby je tzv. objektívna zodpovednosť, a to absolútna. Zákon č. 250/2012 Z. z. a zákon č. 251/2012 Z. z. konštruje zodpovednosť regulovaných subjektov za porušenie ustanovených

povinností, pričom táto zodpovednosť je konštruovaná objektívne, bez potreby zisťovania zavinenia a jeho miery. To znamená, že v prípade porušenia zákonom stanovených povinností, je regulovaný subjekt za také porušenie zodpovedný a následne je úrad povinný mu za také konanie uložiť pokutu.

Vyhodnotené boli všetky dôkazy a skutočnosti v prospech, ako aj v neprospech spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s., jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. Prvostupňový orgán prihliadol na prítiažujúce okolnosti, ktorými sú najmä porušovanie ustanovení, vzťahujúcich sa na prekročenie úradom stanovených maximálnych cien a taríf, ktoré spoločnosť fakturovala svojim odberateľom, nedodržania svojich obchodných podmienok, schválených úradom, ako aj nedodržanie štandardov kvality.

Odvolací orgán však dodáva, že napriek tvrdeniu spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s., že všetky delikty boli zo strany spoločnosti spáchané neúmyselne, mali a stále majú, za následok ujmu koncových odberateľov, nakoľko spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. účtovala svojim odberateľom ceny prekračujúce maximálnu výšku stanovenú úradom, uzatvárala dodatky, ktoré neboli v súlade s aktuálne platnou a účinnou vyhláškou úradu (pričom ich aj naďalej uzatvára), neuhradila preplatky odberateľom v lehote splatnosti, vo faktúrach neuvádzala svojim odberateľom informácie v súlade so zákonom č. 251/2012 Z. z., neinformovala odberateľov o akceptácii výpovedí zmlúv, prípadne neinformovala o dôvodoch neakceptácie výpovedí, neinformovala kde sa nachádza vyhodnotenie štandardov kvality, čo sa naopak bezprostredne dotýka práve koncového odberateľa a prinajmenšom môže byť odberateľ uvedenými zákonnými porušeniami uvedený do omylu.

Za poľahčujúcu okolnosť, znejúcu v prospech spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s. považuje odvolací orgán prejav vôle spoločnosti, v prípade správnych deliktov, uvedených v bodoch päť a sedem až deväť, vykonať nápravu tak, že požadované chýbajúce informácie pre odberateľov zapracuje do vyúčtovacích faktúr.

Odvolací orgán po prihliadnutí na poľahčujúce aj prítiažujúce okolnosti má za to, že prevládajúcimi sú prítiažujúce skutočnosti, nakoľko úrad ako orgán kontroly dodržiavania zákona a ochrany spotrebiteľa (odberateľa), musí zabezpečiť efektívne a reálne napĺňanie zákonných práv odberateľa.

Prvostupňový orgán sa vo svojom prvostupňovom rozhodnutí podrobne zaoberal jednotlivými správnyimi deliktmi, riadne zdôvodnil výšku uloženej úhrnej pokuty a správne vyhodnotil dôvody na jej uloženie. Odvolací orgán konštatuje, že súhlasí s odôvodnením a právnym názorom prvostupňového orgánu.

Odvolací orgán k napádanej výške pokuty uvádza, že prvostupňový orgán v prvostupňovom rozhodnutí podrobne, konkrétne a vyčerpávajúcim spôsobom zdôvodnil samotné udelenie úhrnej pokuty, ako aj jej výšku. Odvolací orgán sa nezhoduje s názorom spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s., že pokuta vo výške 20 000 eur nie je primeraná. Spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s., ako regulovaný subjekt, je povinná dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti pri vykonávaní regulovanej činnosti, za dodržanie ktorých je zodpovedná.

Nedodržanie cenových rozhodnutí tak, ako je to uvedené v prvom a treťom bode správnych deliktov, teda v prvom bode po dobu trvania jedného mesiaca (január 2017) a v treťom bode po dobu trvania troch mesiacov (január až marec 2017), bolo len jedným z dôvodov, za ktoré bola spoločnosti uložená úhrnná pokuta. Za najzávažnejšie porušenie zákona považuje odvolací orgán, ako aj prvostupňový orgán, porušenie povinnosti podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z., uvedenej v druhom bode správnych deliktov. Týmto porušením sa spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. dopustila správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. p) zákona č. 250/2012 Z. z.

Odvolací orgán konštatuje, že podľa § 36 ods. 1 písm. p) zákona č. 250/2012 Z. z. sa spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. dopustila aj ďalších správnych deliktov, avšak čo sa týka správneho deliktu v druhom bode výroku prvostupňového rozhodnutia, spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. úmyselne porušovala cenové rozhodnutia úradu tak, ako to uviedol v prvostupňovom rozhodnutí prvostupňový orgán. Uvedeným konaním spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. hrubým a bezprecedentným spôsobom porušila základné princípy cenovej regulácie v podmienkach Slovenskej republiky, úmyselne a zjavne v rozpore s cenovými rozhodnutiami úradu a v rozpore s vyhláškou úradu č. 18/2017 Z. z. uzatvárala dodatky so zraniteľnými odberateľmi v domácnosti a následne pri fakturácii dodávky elektriny týmto odberateľom elektriny v domácnosti v určitých častiach dňa prekročila maximálne ceny za dodávku elektriny, čo je pre úrad neakceptovateľné. Navyše spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. vo svojom odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu uviedla, že v uzatváraní takýchto dodatkov pokračuje a bude pokračovať aj naďalej.

Správny orgán je podľa zákona povinný regulovanému subjektu v prípade zistenia spáchania správneho deliktu uložiť pokutu, pričom sa nerozlišuje, či ide o administratívne a/alebo poriadkové pochybenie. Uvedená povinnosť úradu vyplýva z ustanovení § 36 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z. z. a § 91 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. Úrad nie je oprávnený na základe vlastnej úvahy rozhodnúť, že regulovanému subjektu neuloží pokutu, ak sa tento dopustil správneho deliktu. Takýmto postupom by naopak úrad nekonal podľa zákona.

Podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z., úrad uloží regulovanému subjektu pokutu od 500 eur do 100 000 eur za správny delikt podľa odseku 1 písm. a), b), c), e), f) až m), **p), q), s) až x), y), aa), ac), **ae) až ai)** a ak). Pri ukladaní pokuty sa podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu, čo prvostupňový orgán pri ukladaní pokuty riadne zohľadnil.**

Odvolací orgán pri svojom rozhodovaní prihliadal i na charakter sankcie ako takej, ktorou je jej preventívna a represívna funkcia, pričom ak ide o finančný postih, nemôže byť neprimerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, nevyhnutne teda musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, jej výška musí byť určená tak, aby sa sankcionovaná osoba vyvarovala do budúcnosti porušeniu zákona. Odvolací orgán zdôrazňuje, že postih za správny delikt musí mať silu odradiť od nezákonného postupu nielen porušiteľa (individuálna prevencia), ale aj iné právnické osoby, či fyzické osoby, ktoré sú nositeľmi rovnakých zákonných povinností (generálna prevencia). Odvolací orgán uvádza, že pri určení výšky pokuty prvostupňový orgán postupoval v súlade s § 3 ods. 5 správneho poriadku podľa ktorého správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely, a teda sú povinné objektívne podobné prípady rozhodovať zhodne.

Zákon č. 250/2012 Z. z. ustanovuje len dolnú a hornú hranicu možného uloženia pokuty a nevymedzuje presnú výšku pokuty za jednotlivé porušenia zákona, to znamená, že skutočná výška pokuty závisí na posúdení správneho orgánu pri zohľadnení závažnosti, spôsobu, času trvania a možných následkov protiprávneho stavu. Odvolací orgán pokutu vo výške 20 000 eur považuje za primeranú zisteným porušeniam a skutočnostiam súvisiacim s porušeniami zákona č. 250/2012 Z. z.

Výška uloženej pokuty 20 000 eur teda nepredstavuje strednú ani hornú hranicu zákonom ustanovenej sadzby, ale tvorí 20 % z maximálnej výšky pokuty, čo je spodná hranica zákonom ustanovenej sadzby. Uvedená pokuta bola uložená tak, aby sa zabezpečila náprava spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s., pričom pokuta v tejto výške nemá pre spoločnosť likvidačný charakter.

Odvolací orgán podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku listom zo dňa 08.01.2020 č. 267/2020/BA vyzval spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia a oboznámenie sa s podkladmi. Spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s. sa však až do dátumu vydania tohto rozhodnutia k podkladom pred vydaním rozhodnutia nevyjadrila.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací orgán považuje skutkový stav za spoľahlivo zistený a protiprávnosť konania spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s. za preukázanú, v odvolacom konaní nezistil dôvod na zrušenie prvostupňového rozhodnutia. Prvostupňový orgán postupoval pri vydaní prvostupňového rozhodnutia v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z. a správnym poriadkom. Pri ukladaní pokuty náležite zdôvodnil uloženie pokuty, prihliadol na skutky a nimi vyvolané následky. Prvostupňový orgán takisto zohľadnil všetky zákonom ustanovené kritéria, na ktoré je potrebné pri ukladaní úhrnnej pokuty prihliadať. Spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s., v priebehu odvolacieho konania nepredložila také dôkazy, ktoré by neboli známe prvostupňovému orgánu už v čase vydávania prvostupňového rozhodnutia a ktoré by mali vplyv na zákonnosť rozhodnutia.

Odvolací orgán zároveň upozorňuje spoločnosť MAGNA ENERGIA a.s., že pokutu uloženú prvostupňovým orgánom je povinná uhradiť do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia na účet vedený v Štátnej pokladnici, číslo účtu SK59 8180 0000 0070 0044 2847, KS 6348, VS 500752019.

Na základe uvedených skutočností odvolací orgán rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné a v súlade § 59 ods. 4 správneho poriadku sa nemožno proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

prof. Ing. Ľubomír Jahnátek, CSc.
predseda Úradu pre reguláciu
sieťových odvetví

Rozhodnutie sa doručí:

1. MAGNA ENERGIA a.s., Nitrianska 18/7555, 921 01 Piešťany
2. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, sekcia cenovej regulácie, odbor kontroly